

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Theophilo Alexandriae Episcopo Cyrillus succeßit. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

vitam protraxisset, mortuus est, Honorio septimum Consule, & Theodosio Augusto secundum, 8. Idus Nouembris. Post cuius mortem sectæ Arianae episcopatum obtinuit Barbas : cuius temporibus illa secta duos præstantes viros affecta est, quorum adiumentis denuò florere cœpit, alterum Timotheum, Georgium alterum appellatum, vtrumque presbyteri dignitate exornatum. Georgius in humanioribus literis plurimum excelluit, Timotheus contra totum in sacris Dei se defixit eloquiis. Aristotelis & Platonis libros semper habuit in manibus Georgius : Timotheus totus fuit in Origine: qui cum sacras literas publicè interpretabatur, se linguæ Hebraicæ non ignarum esse declarauit. Timotheus iam antea sectam Psathyrianorum secutus fuit. Georgius à Barba presbyter designatus erat. Ipse equidem cum Timotheo in colloquium veni : vnde satis intelligebam, quam paratus esset ad quibusque aliquid eum rogantibus respondendum, & ad loca, quæ in sacris literis reperiuntur obscura, perspicuè aperienda : semper Origenem tanquam locupletem & verum testem eorum, quæ dixerat, citauit. Quam ob causam mirari satis vix possum, cur isti duo viri in Ariana secta perseverarent, cum alter perpetuò tereret Platonem, alter Origeni euoluendo se totum dicaret. Nam neque Plato secundam & tertiam causam (sic eas appellare solet) principium essentia habuisse affirmat, & Origenes filium patri coæternum ubique fatetur. At quamquam in sua ipsorum permanerunt Ecclesia, tamen sectæ Arianae opinionem pedetètim & ex occultò correxerunt : quippè eam sua doctrina multis Arij blasphemis perpurgarunt. Verum de his hætenus. Non longo tempore post, Sisinio Nouationorum Episcopo mortuo, eisdem Cons. quos supra posuimus, Chrysanthus, de quo plura postea commemorabo, eorum episcopus ordinatus est.

*Quòd Theophilo Alexandriae Episcopo Cyrillus
succesit. CAP. VII.*

BReui tempore post, Theophilus Alexandriae Episcopus in veternum delapsus, abiit è vita, ad nonum consulatum Honorij, Theodosij autè quinti, 15. Calend. Noueb. Ibi tum de Episcopo deligendo orta est controuersia : Alij enim

enim Timotheum, archidiaconum, Alij Cyrillum, filiū fratris Theophili, ad episcopatus illius sedem efferre laborarunt. Qua de re cum à populo certatum esset, quanquam Abudatius præfidiariorum militum præfectus partibus Timothei subsidio fuit, tamen triduo post mortem Theophili Cyrillus in sede Episcopali collocatus, episcopatu potitus est, maioremq; principatum, quàm vnquam Theophilus habuisset, pariter sibi assumpsit. Etenim ex illo tēpore Episcopus Alexandrinus præter sacri cleri dominatum, rerum præterea secularium principatum acquisiuit. Quapropter Cyrillus statim cum Nouatianorum ecclesias, quæ erant Alexandria, occlusisset, non modò omnem sacrum thesaurum, qui in illis fuit, penitus abstulit, verùm etiam Theopemptū illorum Episcopum omnibus suis fortunis priuauit.

De Marutha Mesopotamiæ Episcopo, & quòd ab eo Christiana fides in Perside propagata est.

C A P . V I I I .

Eodem tempore Christiana religio fortè in Perside vehementer amplificata est: idq; tali de causa. Inter Romanos & Persas crebri legati mittuntur: variæq; incidunt causæ, cur tam frequentes, alteri ad alteros, obeant legationes. Itaque id temporis necessitas postulabat, vt Maruthas, Episcopus Mesopotamiæ, de quo paulò ante facta est mentio, ab Imperatore Romano, ad regem Persarum mitteretur. Rex, quoniam eum, virum pietate singulari præditum esse animaduertebat, in magno honore habuit, & tanquam homini reuera diuino animum cœpit attendere. Quæ res animos Magorū, qui apud regem Persarum multum valere solent, admodum irritauit. Nam metuerūt non nihil, ne Maruthæ suafu, rex Christi fidem reciperet. Etenim diuturnum capitis illius dolorē, quem Magi curare non poterant, Maruthas precum subsidio curauit. Proinde Magi fallaciā, qua regem ludificētur, excogitant. Ac quoniam Persæ ignē pro Deo colunt, & rex quidem ipse ignē perpetuò ardentē in domo quadam venerari solet, subter terram hominē abduunt, eumq; tempore, quo rex preces facere cōsueuerat, has voces emittere faciunt: regem è regno exturbandū esse, im
piè